

Overweging zondag 17 februari 2013

In 1992 vond er in Rio de Janeiro een grote conferentie plaats over de toekomst van de aarde.

In Noord-Limburg is aansluitend aan deze vergadering met diverse gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking Platforms een aantal bijeenkomsten georganiseerd met als titel: 'wordt Noord-Limburg een woestijn?'

Alles had en alles heeft te maken met onze omgang met Moeder Aarde zoals de Maya's onze aarde noemen en direct en indirect heeft dat ook te maken met onze omgang met elkaar. Wordt Noord-Limburg een woestijn, is ons leven een woestijn? Een interessante vraag zo aan het begin van de Veertigdagentijd dat Jezus in de woestijn is en op de proef wordt gesteld, bloot wordt gesteld aan allerlei verleidingen.

De Veertigdagentijd wordt vaak vergeleken met een woestijntocht en zo zijn wij afgelopen woensdag op Aswoensdag ook de Veertigdagentijd begonnen met het thema 'een andere wereld, trommel iedereen op'. Als symbool een trommel om iedereen wakker te schudden en een woestijn.

Natuurlijk gaan we niet letterlijk de woestijn in, gelukkig niet maar vaak lijkt ons leven op een woestijn. We leven van dag tot dag, doen onze dingen en zo gaat dag na dag, week na week, maand na maand en jaar na jaar voorbij En dan stellen we ons vaak of juist vaak niet de vraag: is dat nu alles?

Daarom de oproep om wakker te worden en even een moment stil te staan bij ons leven, bij mijn leven om zo op weg te gaan naar die andere wereld.

In Rio in 1992 was dat ook de bedoeling. Er werd opgeroepen tot meer solidariteit tussen Noord en Zuid, tussen rijk en arm en er werd opgeroepen tot zorg voor Moeder Aarde, om niet meer te nemen dan je nodig hebt om te leven. Ghandi sprak ooit de zin uit:

'dat de wereld genoeg biedt voor ieders behoefte maar niet voor ieders hebzucht'.

Nu 21 jaar later moeten we constateren dat ondanks al onze inzet en al onze goede voornemens het met onze Moeder Aarde niet goed gaat en dat onze solidariteit met mensen dichtbij en ver weg steeds meer onder druk staat. Dat het ons nog steeds niet lukt geen honger meer in de wereld, gezondheidszorg voor iedereen, ieder kind naar school en op geen een van de 8 Millenniumdoelen ingesteld in 2000 is het ons gelukt deze waar te maken.

In tegenstelling tot Jezus kunnen wij vaak niet weerstaan aan de verleiding van welvaart boven welzijn voor allen en daarom bevinden wij ons nog steeds in de woestijn want hoe kun jij gelukkig zijn als je broeder of zuster lijdt?

Daarom de positieve insteek van de Maya's op deze dag: Het is vandaag een goede dag "om gemeenschap te bouwen, zich één voelen en dank zeggen tegen Moeder Aarde."

Vandaag een goede dag om neen te zeggen tegen de verleidingen van vandaag en morgen die ons hiervan afbrengen.

Trommel iedereen op en ga samen op weg naar 'n andere wereld' dat was de oproep van Aswoensdag en is ook een beetje de oproep van vandaag. Kijk naar het Hongerdoek en zie

de mensen op het doek, zie de mensonwaardige levensomstandigheden in de sloppenwijken en elders in het Zuiden, maar ook de levensmoed van vrouwen, mannen en kinderen die er wonen, hun zelfredzaamheid en hun onderlinge behulpzaamheid.

Zie de werken van barmhartigheid zoals ze afgebeeld zijn en mogen de mensen in het Zuiden met hun levensmoed en de aanzet tot werken van Barmhartigheid ons ook dit jaar weer inspireren op weg naar Pasen, om weg te trekken uit de woestijn, weg te trekken van de verleidingen naar die andere wereld.

Blazen wij Rio 1992 weer nieuw leven in vanuit de gedachte van Ghandi dat de wereld genoeg biedt voor ieders behoefte maar niet voor onze hebzucht. Dan bouwen wij aan gemeenschap, dan gaan wij ons meer één voelen en brengen wij dank aan Moeder Aarde.

En op het eind van deze overweging natuurlijk ook een paar woorden over de ontstane situatie binnen de Kerk waar op carnavalsmaandag, hoe gek kun je het bedenken Benedictus 16e aankondigde op 28 februari zijn Pauschap neer te leggen.

Wellicht dat deze Veertigdagentijd een bezinningsperiode mag zijn voor de Kerk. Mag de goede Geest in deze Veertigdagentijd eens goed door de hoofden van de ruim 200 kardinalen waaien op dat ze gelouterd en verfrist in de tweede helft van maart tot een goede keuze komen voor Kerk en de wereld en dat ze bij hun keuze voor een opvolger van Benedictus durven kiezen voor vernieuwing en het oog gericht houden op de wereld en haar bewoners en daardoor wellicht zoals aan Peter Turkson gevraagd werd zij tot het besef en inzicht komen dat de tijd rijp is voor een zwarte Paus in navolging van een zwarte president

in de VS, in ieder geval zou het goed zijn als een niet Europeaan de leider zou worden van 1 miljard katholieken die snakken naar een andere wind in de Kerk. Het zou het aanzien van de Kerk en van de curie wellicht in een ander perspectief zetten. Het zou dan weleens een oprecht feest van de opstanding kunnen zijn als we op 31 maart Pasen vieren.

Dat het zo mag zijn.